

1712

**BEL OF CHAT
BIJ VRAGEN OVER GEWELD**

2025 WAS EEN BIJZONDER INTENS JAAR VOOR HULPLIJN 1712.

Nooit eerder deden zoveel mensen een beroep op deze essentiële dienstverlening. Dat recordaantal oproepen wijst op een harde maatschappelijke realiteit: geweld en verontrusting blijven aanwezig en vragen om aandacht en actie.

Veel vragen gingen over bezorgdheden rond kindermishandeling en verontrustende situaties waar minderjarigen in betrokken zijn. Tegelijk tonen de oproepen ook dat geweld niet stopt op een bepaalde leeftijd. Ook ouderen worden ermee geconfronteerd. Daarom is het cruciaal dat niet alleen slachtoffers, maar ook omstanders, familieleden en plegers de weg vinden naar 1712.

Mijn oprechte dank gaat uit naar alle medewerkers die met grote inzet en deskundigheid klaarstonden om dit toegenomen aantal oproepen op te vangen. Hun engagement maakt elke dag opnieuw het verschil.

Caroline Gennez
VLAAMS MINISTER

WAT IS 1712?

Hulplijn 1712 is een professionele, anonieme en gratis hulplijn in Vlaanderen voor iedere burger met vragen over geweld, misbruik en/of kindermishandeling. Dit omvat fysiek, psychisch, seksueel en financieel geweld en alle vormen van verwaarlozing, zowel binnen als buiten de familiale context.

Hulplijn 1712 is een gezamenlijk initiatief van de Centra voor Algemeen Welzijnswerk (CAW) en de Vertrouwenscentra Kindermishandeling (VK). In de praktijk zijn er vijf 1712-teams actief, verspreid over de verschillende provincies.

Voor wie?

Alle burgers, ongeacht leeftijd of gender, kunnen hulplijn 1712 contacteren. De hulplijn is er voor slachtoffers, getuigen/omstanders en plegers van gewelddadig gedrag, én voor iedereen die bezorgd is over (mogelijk) geweld: wie bijvoorbeeld schrik heeft om slachtoffer te worden, wie merkt dat grenzen dreigen overschreden te worden, of wie twijfelt over zijn of haar positie in een situatie.

Hoe werkt het?

Wanneer je contact opneemt met de hulplijn, bieden gespecialiseerde medewerkers eerstelijns hulp. Zij luisteren, verkennen samen met jou de situatie en je vraag, geven informatie en advies op maat, bieden psychosociale ondersteuning en verwijzen, indien nodig, door naar de geschikte diensten.

BEREIKBAARHEID EN CONTACT

Telefoon:

maandag tot vrijdag,
9u-18u via het nummer '1712'

E-mail:

24/7 via het contactformulier op www.1712.be.

Chat:

maandag tot donderdag,
13u-17u & 18u-22u; vrijdag, 13u-17u.

Anoniem en vertrouwelijk

Contactnemers kunnen anoniem blijven en gesprekken zijn vertrouwelijk. Dit creëert een veilige context waarin je je verhaal kunt delen.

Wat biedt 1712?

De medewerkers van 1712 creëren een ondersteunende omgeving waarin contactnemers terecht kunnen met vragen over geweld, misbruik en/of kindermishandeling. De hulpverleners bieden informatie en advies op maat van de contactnemer, de situatie en de hulpvraag, denken mee over mogelijke stappen en bieden psychosociale ondersteuning.

Daarnaast geven zij praktische handvatten om geweld bespreekbaar te maken, ondersteunen zij mensen in het omgaan met situaties waarin grensoverschrijdend gedrag gesteld wordt, en verwijzen zij, indien nodig, gericht door naar gespecialiseerde hulpverlening of andere relevante diensten.

Preventie en sensibilisering

Naast directe hulpverlening zet 1712 zich actief in voor preventie en maatschappelijke bewustwording rond thema's zoals grensoverschrijdend gedrag, geweld, misbruik en kindermishandeling. Dit gebeurt via onder meer campagnes, sociale media, lezingen en samenwerkingen met beleidsmakers en professionals.

Waarom 1712 contacteren?

Mensen ervaren vaak drempels om hulp te zoeken, zoals angst, schaamte, schuldgevoelens, financiële zorgen of onbekendheid met beschikbare hulpverlening. Hulplijn 1712 biedt een laagdrempelige, deskundige en toegankelijke eerste stap naar ondersteuning bij eender welke vorm van geweld of grensoverschrijdend gedrag.

BESTE LEZER,

2025 vormt een belangrijke mijlpaal voor hulplijn 1712. Het is immers het jaar waarin we een belangrijke kaap bereikten: in 2025 kwamen meer dan 10.000 oproepen bij ons binnen, goed voor een stijging van 11% ten opzichte van het voorgaande jaar. Moeten we dit vieren? Het antwoord voelt alleszins wrang. Want achter deze cijfers gaan maar liefst 14.865 mensen schuil met verhalen van groot verdriet en lijden, vaak vermengd met complexe uitdagingen zoals psychische of psychiatrische problemen, schoolproblemen, problemen op het werk, isolement en/of financiële moeilijkheden. Dit jaarrapport toont wie ons heeft weten te bereiken en waarvoor. Maar wat ons bij hulplijn 1712 telkens opnieuw bezighoudt, zijn vragen als: wie hebben we niet kunnen bereiken? Wie zet de stap naar hulp niet of kan die stap eenvoudigweg niet zetten? Vragen die hard knagen.

Ik denk onder andere aan de man wiens vrouw zijn doen en laten buitensporig controleert, maar die het tolereert om het contact met zijn kinderen niet te verliezen. Aan de zus die seksueel misbruikt wordt door haar broer, maar geen hulp zoekt uit angst haar gezin uiteen te doen vallen. Aan de oudere man die het geroep van zijn dochter stilzwijgend ondergaat, omdat zij nog het enige is dat hem met de maatschappij bindt. Aan de jongere die online onder druk wordt gezet om zelf gewelddadige filmpjes te maken en te delen. Aan de transgender vrouw die op straat keer op keer geconfronteerd wordt met intimidatie maar ervan overtuigd is dat dit erbij hoort. Aan de moeder die zich agressief heeft uitgelaten tegenover haar dochter en achterblijft met schaamte. Aan het koppel dat zijn conflicten niet meer beheerst en waar woorden steeds vaker overgaan in geduw, getrek en geroep. Aan het meisje dat het huis niet meer buiten mag omdat haar moeder vreest dat ze met haar kleding de reputatie van de familie zou schaden. Aan de vrouw die zich zorgen maakt om de onverzorgde kinderen van de buurvrouw, maar zichzelf geruststelt dat ze zich wel zal vergissen.

Ik denk aan al die situaties die zich achter gesloten deuren afspelen, in stilte, in twijfel, in schaamte. Ik denk aan de situaties die in de openbaarheid onzichtbaar blijven. Het zijn de stemmen die we niet of onvoldoende horen, die niet in onze statistieken zitten, maar die er wel degelijk zijn. En net daar ligt en blijft onze ambitie. We willen zoveel mogelijk mensen bereiken, ondersteunen en op weg helpen, ongeacht hun gender, leeftijd of achtergrond, ongeacht hun rol in de geweldsdynamiek.

En toch, tussen al die zorgen, bieden de cijfers hoop. Steeds meer mensen vinden de weg naar ons laagdrempelig aanbod. Die stap, hoe klein of groot ook, is een handreiking naar professionele ondersteuning, een stap die een wezenlijk verschil kan maken in het stoppen van geweld en het beperken van de gevolgen ervan. Dat is iets wat we alleen maar kunnen toejuichen. Deze mijlpaal maakt duidelijk dat de hulplijn een onmisbare plaats heeft verworven binnen het hulpverleningslandschap.

Dat steeds meer mensen hun weg naar 1712 weten te vinden, is het resultaat van een brede en gedragen inzet. In de eerste

plaats zou hulplijn 1712 eenvoudigweg niet bestaan zonder onze gedreven medewerkers: professionals uit een Centrum Algemeen Welzijnswerk of een Vertrouwenscentrum Kindermishandeling, die elke werkdag van 's morgens tot 's avonds klaarstaan voor de hulpvragen die op hen afkomen. Zij bewegen zich voortdurend in het onvoorspelbare. Telkens opnieuw maken zij inschattingen van risico en gevaar, met de veiligheid van alle betrokkenen als absolute prioriteit. Daarnaast zorgen onder meer onze sociale media-activiteiten en campagnes ervoor dat het bestaan van de hulplijn steeds breder bekend raakt. Vlaams minister Caroline Gennez en tal van beleids- en kabinetsmedewerkers ondersteunen onze werking en versterken onze zichtbaarheid. Leerkrachten maken kinderen attent op ons aanbod, terwijl diverse professionals en diensten onze posters en flyers verspreiden. Journalisten en producenten informeren op hun beurt hun lezers- en kijkerspubliek steeds vaker over de hulplijn. Zelfs digitale tools zoals ChatGPT verwijzen intussen door wanneer signalen van geweld, misbruik of kindermishandeling worden opgevangen. Deze opsomming is allerminst exhaustief, maar maakt wel duidelijk hoe velen, elk vanuit hun eigen rol, samen bijdragen aan hetzelfde doel: professionele hulp toegankelijker te maken voor iedereen die het nodig heeft.

We zijn dan ook iedereen, die op welke manier dan ook bijdraagt aan het proces van hulp zoeken, enorm dankbaar, voor iedere kleine steen die verlegd wordt en voor elke handreiking die een weg opent naar steun. Samen maken we een verschil, en juist dat verschil geeft ons de hoop en de kracht om verder te werken aan een samenleving waarin gezorgd wordt voor iedereen die met gewelddadig gedrag te maken krijgt en om te blijven geloven in een wereld waarin geweld, misbruik en kindermishandeling geen plaats meer kennen.

Dank om de tijd te nemen dit rapport te lezen en zo mee stil te staan bij het verschil dat we samen kunnen maken.

Met hartelijke groet,

Kasia Uzieblo

- Vlaams coördinator hulplijn 1712

INHOUD

STABEL

EEN WOORDJE VAN MINISTER CAROLINE GENNEZ	2
WELKOM	3
INTRO	4
DEEL 1 EVOLUTIE AANTAL OPROEPEN	6
DEEL 2 WIE CONTACTEERT 1712?	7
DEEL 3 HOE CONTACTEERT MEN 1712?	9
DEEL 4 OVER WIE CONTACTEERT MEN DE HULPLIJN?	10
DEEL 5 WAARVOOR CONTACTEERT MEN 1712?	11
DEEL 6 WAT IS HET GEVOLG VAN DE OPROEP?	13
DEEL 7 1712 IN BEELD 2025	14
DEEL 8 EEN VOORUITBLIK	23

1

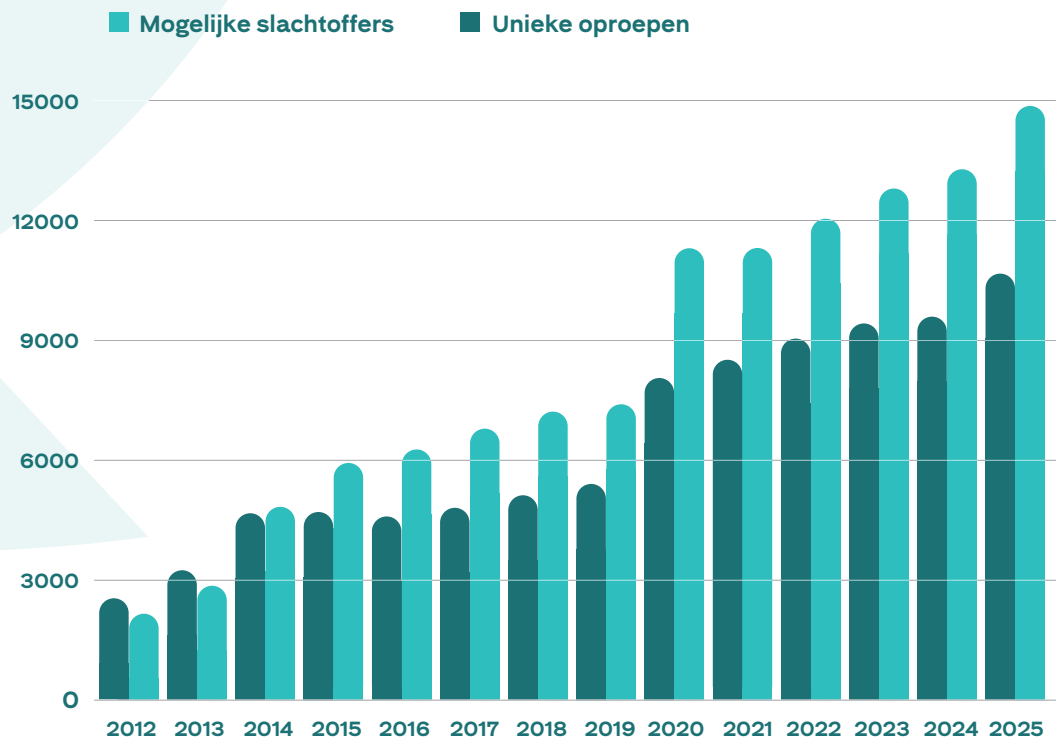
DEEL

EVOLUTIE AANTAL OPROEPEN

2025 was een belangrijke mijlpaal voor hulplijn 1712: voor het eerst werden meer dan 10.000 oproepen geregistreerd over geweld, misbruik en kindermishandeling. Die 10.670 oproepen hadden betrekking op 14.865 gemelde personen. Ten opzichte van 2024 gaat het om een toename van 11% in het aantal oproepen en 12% in het aantal gemelde personen.

Deze cijfers bevestigen de aanhoudende stijgende lijn van de voorbije jaren en markeren opnieuw een historisch hoogtepunt in het gebruik van de hulplijn. Sinds de opstart van 1712 is het aantal oproepen meer dan verdrievoudigd (+319%), terwijl het aantal gemelde personen zelfs bijna verzesvoudigd is (+588%). De overschrijding van de kaap van 10.000 oproepen onderstreept niet alleen het toenemende beroep op 1712, maar ook de blijvende en groeiende maatschappelijke nood aan een laagdrempelige, gespecialiseerde hulplijn voor wie geconfronteerd wordt met gewelddadig gedrag.

EVOLUTIE AANTAL OPROEPEN 2012-2025

**Noot In 2012 en 2013 hanteerde hulplijn 1712 een ander registratiesysteem.*

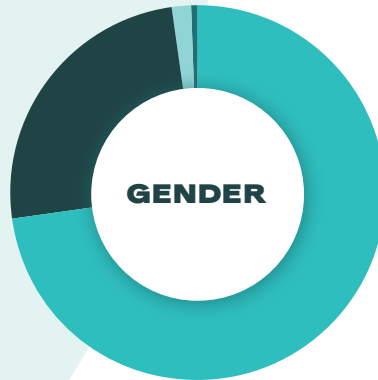
In dit jaarrapport verwijst 'contactnemer' naar de persoon die contact opneemt met de hulplijn, terwijl 'gemelde persoon' degene is over wie de bezorgdheid wordt geuit, zijnde de (potentiële) slachtoffers of plegers. Omdat één contactnemer een verontrusting over meerdere personen kan uitspreken en niet altijd zelf het slachtoffer hoeft te zijn, kan het aantal contactnemers verschillen van het aantal gemelde personen.

De som van de percentages kan door afrondingen licht afwijken van 100%. Deze opmerking geldt voor het volledige jaarrapport.

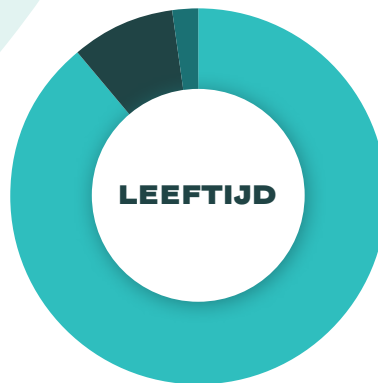
DEEL

WIE CONTACTEERT
1712?

In 2025 bestond het merendeel van de contactnemers bij hulplijn 1712 uit vrouwen (73%), gevolgd door mannen (25%) en een kleine groep die zich als non-binair of anders identificeerde (0,5%). Het merendeel van de contactnemers was meerderjarig (89%), terwijl 9% minderjarig was. Van 2% was de leeftijd niet bekend.

Vrouw	73%
Man	25%
Onbekend	2%
Non-binair of anders	0,5%

Meerderjarig	89%
Minderjarig	9%
Onbekend	2%

Hulplijn 1712 werd het vaakst gecontacteerd door iemand uit de omgeving van het (potentiële) slachtoffer (51%). Wanneer we die omgeving nader bekijken, gaat het vooral om (stief)ouders (19%), buren of andere personen uit de woonomgeving (7%), en andere familieleden (7%). Het (potentiële) slachtoffer zelf vormt 37% van de contactnemers. Ook personen uit andere contexten vinden hun weg naar de hulplijn, bijvoorbeeld uit de welzijnssector, de gezondheidszorg en het gezin (3%), uit de werkomgeving (3%) of het onderwijs (1,5%).

Een kleinere groep contactnemers behoort tot andere doelgroepen, namelijk personen uit de omgeving van de pleger (2%) en de (potentiële) pleger zelf (0,4%). Binnen de groep uit de omgeving van de pleger gaat het vooral om een vriend of kennis van de pleger (0,5%), buren of andere personen uit de woonomgeving van de pleger (0,4%), of (stief)ouders van de pleger (0,2%). Hoewel deze aantallen relatief laag zijn, tonen ze dat hulplijn 1712 ook voor hen bereikbaar is. Tegelijkertijd bevestigen ze dat, zoals in voorgaande jaren, het merendeel van de contacten afkomstig is van (potentiële) slachtoffers en hun omgeving, wat wijst op een nog steeds hoge drempel voor plegers en hun naasten om hulp te zoeken.

DEEL

WIE CONTACTEERT
1712?

RELATIE TOT (MOGELIJK) SLACHTOFFER:

percentages berekend op totaal aantal unieke contactnemers (10 670)

SLACHTOFFER

(potentieel) slachtoffer

37%

OMGEVING VAN HET SLACHTOFFER

Omgeving van (potentieel) slachtoffer

51%

PLEGER

(potentiële) pleger

0,4%

OMGEVING VAN PLEGER

Omgeving van (potentiële) pleger

2%

ANDERE CATEGORIEËN

Werk

3%

Welzijn, gezondheid & gezin

3%

Onderwijs

1%

Vrije tijd

1%

Andere

1%

Onbekend

1%

Sport

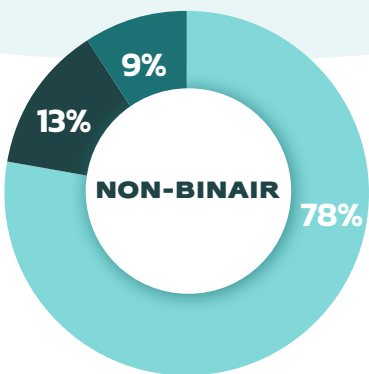
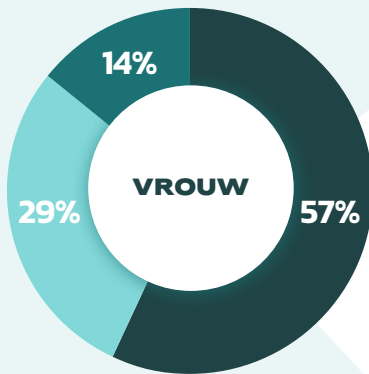
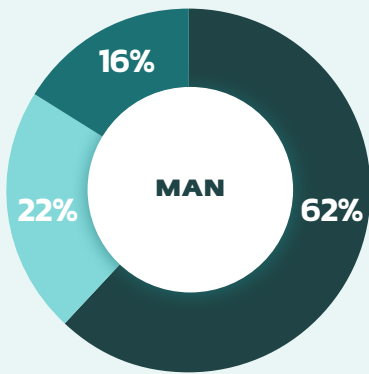
0,2%

Politie en justitiële instanties

0,1%

3

DEEL

HOE CONTACTEERT
MEN 1712?

- Mail
- Telefoon
- Chat

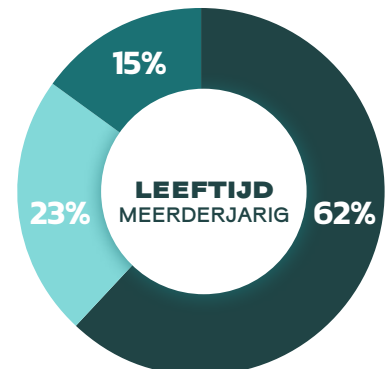
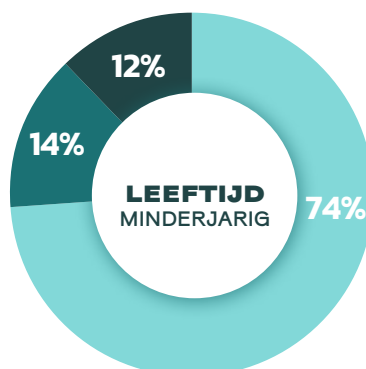
In 2025 namen mensen op een gelijkaardige manier contact op met hulplijn 1712 als in voorgaande jaren, waarbij telefonische contacten het belangrijkste kanaal bleven. Meer dan de helft (57%) van de contactnemers nam telefonisch contact op. Daarnaast gebeurde 28% van de contacten via chat en 15% via mail.

Hoewel deze verdeling sterk gelijkaardig is aan die van 2024, valt toch op dat het aandeel laagdrempelige en meer anonieme contactkanalen, zoals chat en mail, ook licht blijft toenemen. Deze kanalen laten contactnemers toe om in hun eigen tempo en vaak zonder directe interactie hun verhaal te doen, wat de drempel verlaagt om de eerste stap naar hulp te zetten. Hoewel ze proportioneel minder worden ingezet dan telefonische contacten, blijven ze een belangrijke meerwaarde vormen en is net het multimodale karakter van de hulplijn een duidelijke sterkte.

Daarnaast vormt anonimiteit voor veel hulpzoekers juist een essentieel kenmerk van laagdrempelige hulpverlening. In 2025 verliep 48% van de contacten anoniem. Bij 24% van de contacten was de contactnemer niet anoniem, terwijl in 28% van de gevallen de mate van anonimiteit onbekend bleef.

Op basis van de analyse van de genderverdeling en de wijze van contactname valt op dat er duidelijke verschillen zijn tussen mannen, vrouwen en contactnemers die zich als non-binair of anders identificeren. Zowel mannen als vrouwen nemen het meest contact op via de telefoon, gevolgd door chat en e-mail. Bij vrouwen is het aandeel aan de chat iets hoger, terwijl mannen iets vaker e-mailen. Contactnemers die zich als non-binair of anders identificeren, wijken echter sterk af van deze patronen: het merendeel kiest voor chat, terwijl telefoon en mail duidelijk minder gebruikt worden. Dit suggereert dat non-binaire personen of personen met een andere genderidentiteit mogelijk een voorkeur hebben voor contactvormen die minder direct of anoniemer aanvoelen. Ook bij de leeftijd is de keuze van het contactkanaal duidelijk zichtbaar. Minderjarigen maken voornamelijk gebruik van chat, terwijl volwassenen vaker de telefoon kiezen, gevolgd door chat en mail.

Deze analyses laten zien dat het multimodale karakter van 1712 met telefoon, mail en chat essentieel is om een brede groep mensen te bereiken. Ongeacht leeftijd of genderidentiteit kan iedereen het contactkanaal kiezen dat het beste bij hem of haar past, waardoor de hulplijn toegankelijk blijft voor diverse doelgroepen.

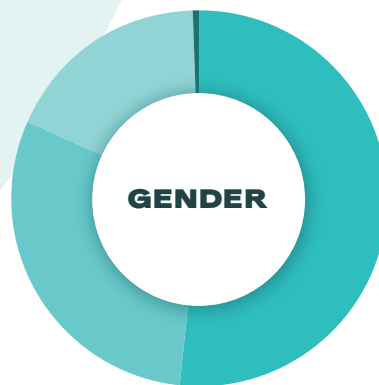
4

DEEL

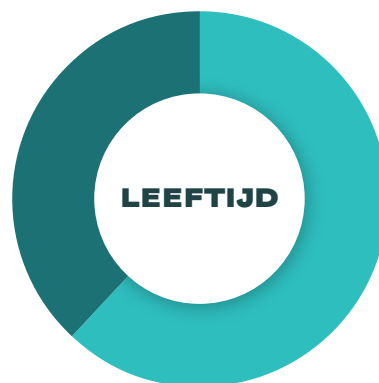
OVER WIE
CONTACTEERT MEN
DE HULPLIJN?

De meeste contacten met hulplijn 1712 hebben betrekking op vrouwen en meisjes (52%). Daarnaast gaat 30% van de oproepen over mannen en jongens. Slechts een zeer kleine minderheid van de gemelde personen identificeert zich als non-binair of anders.

Wat leeftijd betreft, hebben de meeste oproepen betrekking op minderjarigen: in 62% van de gevallen wordt bezorgdheid geuit over een kind of jongere, tegenover 38% volwassenen. Binnen de groep minderjarigen gaat het voornamelijk om kinderen tot 12 jaar, waaronder ook ongeboren kinderen. Bij de volwassenen situeren de meeste gemelde personen zich in de leeftijdscategorie van 25 tot 59 jaar. Hoewel het aantal oproepen over ouderen (60+ jaar) met 14% is toegenomen ten opzichte van 2024, blijft hun aandeel in het totaal aantal gemelde personen stabiel op 5%.

Vrouw	52%
Man	30%
Onbekend	18%
Non-binair of anders	0,3%

Onbekend minderjarig	9%
Ongeboren	0,4%
0-2 jaar	6%
3-6 jaar	13%
7-12 jaar	18%
13-17 jaar	16%
Onbekend meerderjarig	12%
18-24 jaar	6%
25-59 jaar	16%
60+	5%

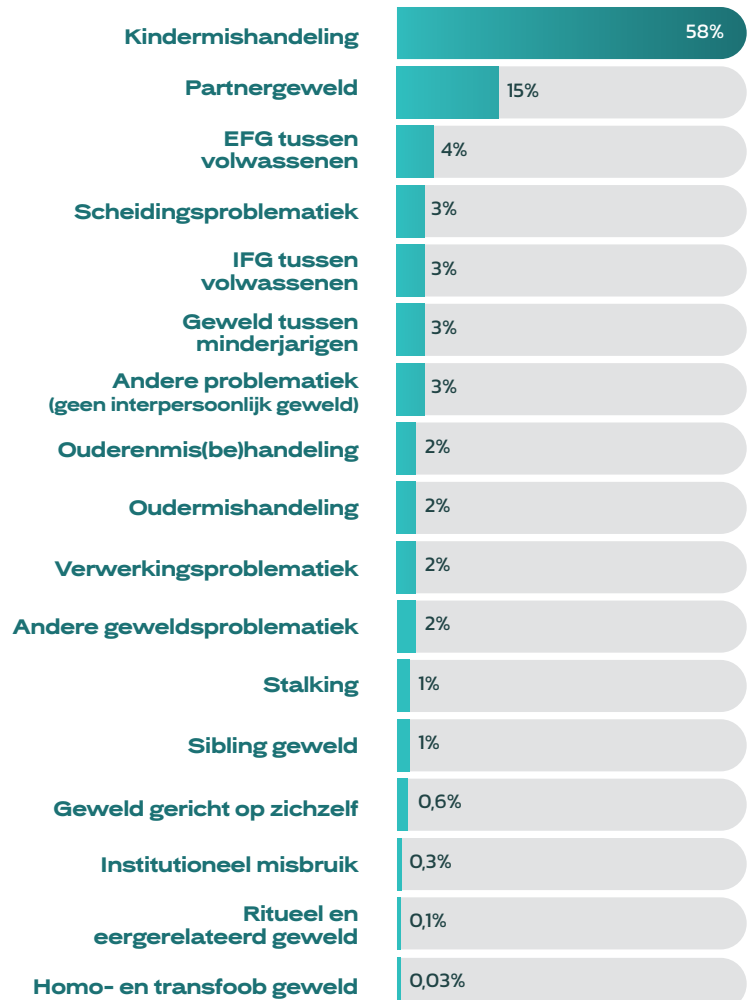
DEEL

WAARVOOR
CONTACTEERT MEN
1712?

De meeste contacten met hulplijn 1712 hadden betrekking op kindermishandeling. In 2025 ging het om 58% van alle gemelde personen. Daarmee blijft kindermishandeling veruit de meest voorkomende problematiek waarvoor mensen de hulplijn contacteren. Dit onderstreept zowel de kwetsbare positie van kinderen als de belangrijke rol van 1712 als aanspreekpunt voor bezorgdheden over hun veiligheid en welzijn. Net als in het voorgaande jaar hebben de gemelde personen in tweede instantie vooral te maken met partnergeweld en met geweld tussen volwassenen buiten de familiale context.

Sinds medio 2025 worden sibling geweld en geweld gericht op zichzelf als afzonderlijke categorieën opgenomen in de statistieken van hulplijn 1712. In voorgaande jaren werden deze vormen van geweld ondergebracht in andere categorieën, waardoor geen uitspraken kunnen worden gedaan over evoluties in de tijd. Door deze nieuwe registratie kunnen we deze fenomenen voortaan gerichter opvolgen en beter in kaart brengen. In sommige gevallen waarbij gewelddadig gedrag gericht wordt op zichzelf (bijvoorbeeld zelfverwondend gedrag) gaat het om situaties die samengaan met andere vormen van geweld, waarbij dit gedrag kan worden gezien als een mogelijke copingstrategie om emoties te reguleren binnen een bredere context van geweld en stress. Door deze categorie afzonderlijk te monitoren, wil 1712 ook dit fenomeen in de toekomst scherper zichtbaar maken. Een belangrijke kanttekening is wel dat deze cijfers pas vanaf halverwege 2025 duidelijker geregistreerd werden, waardoor de werkelijke aantallen mogelijk hoger liggen dan gemeten.

GEWELDSPROBLEMATIEK

5

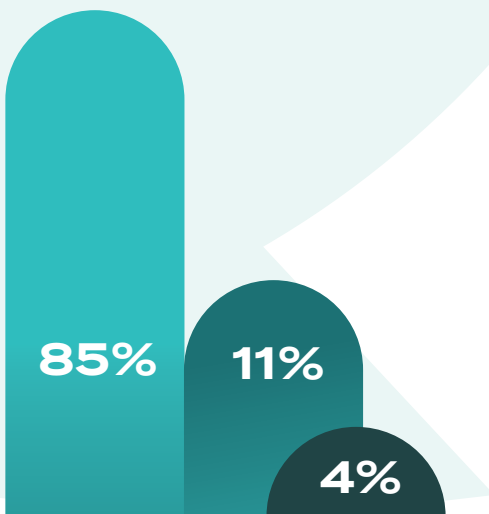
DEEL

WAARVOOR
CONTACTEERT MEN
1712?

Wanneer we kijken naar de context waarin het geweld plaatsvindt, blijkt dat het in de overgrote meerderheid van de gevallen gaat om intrafamiliaal geweld (85%). Bij 11% van de gemelde personen situeert het gewelddadige gedrag zich in een extrafamiliale context, terwijl bij 4% de context onbekend is. Hoewel deze cijfers geen prevalentie weerspiegelen, sluiten ze wel aan bij (inter)nationale onderzoeksgegevens die aantonen dat geweld in de samenleving het vaakst binnen de familiale context voorkomt.

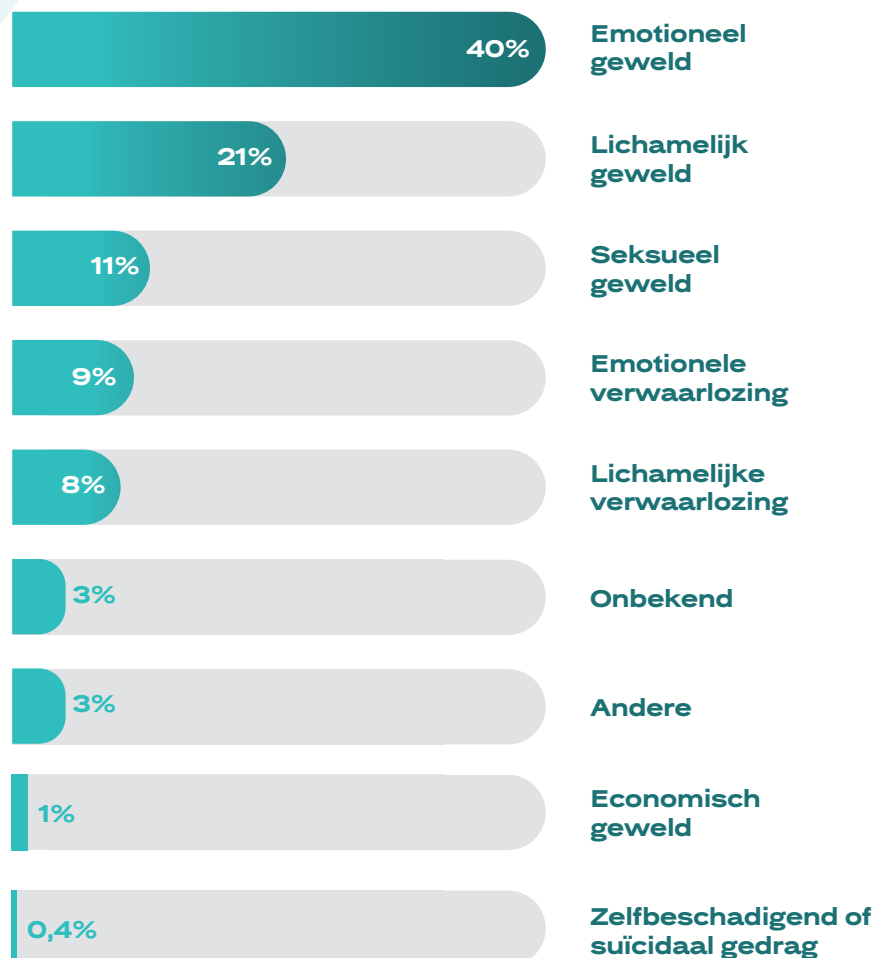
Tot slot tonen de cijfers over geweldsvormen aan dat emotioneel geweld het meest gerapporteerd wordt (40%), gevolgd door lichamelijk geweld (21%) en seksueel geweld (11%). Ook emotionele (9%) en lichamelijke verwaarlozing (8%) nemen een aanzienlijk aandeel in. Economisch geweld wordt beduidend minder vaak gemeld. Deze cijfers wijzen erop dat het geweld waarvoor mensen hulplijn 1712 contacteren vaak minder zichtbaar en minder fysiek van aard is dan vaak wordt aangenomen, maar uit de praktijk en tal van onderzoeken blijkt dat de psychosociale impact daardoor niet minder groot is.

CONTEXT VAN GEWELD

- Intrafamiliaal
- Extrafamiliaal
- Onbekend

VORMEN VAN GEWELD

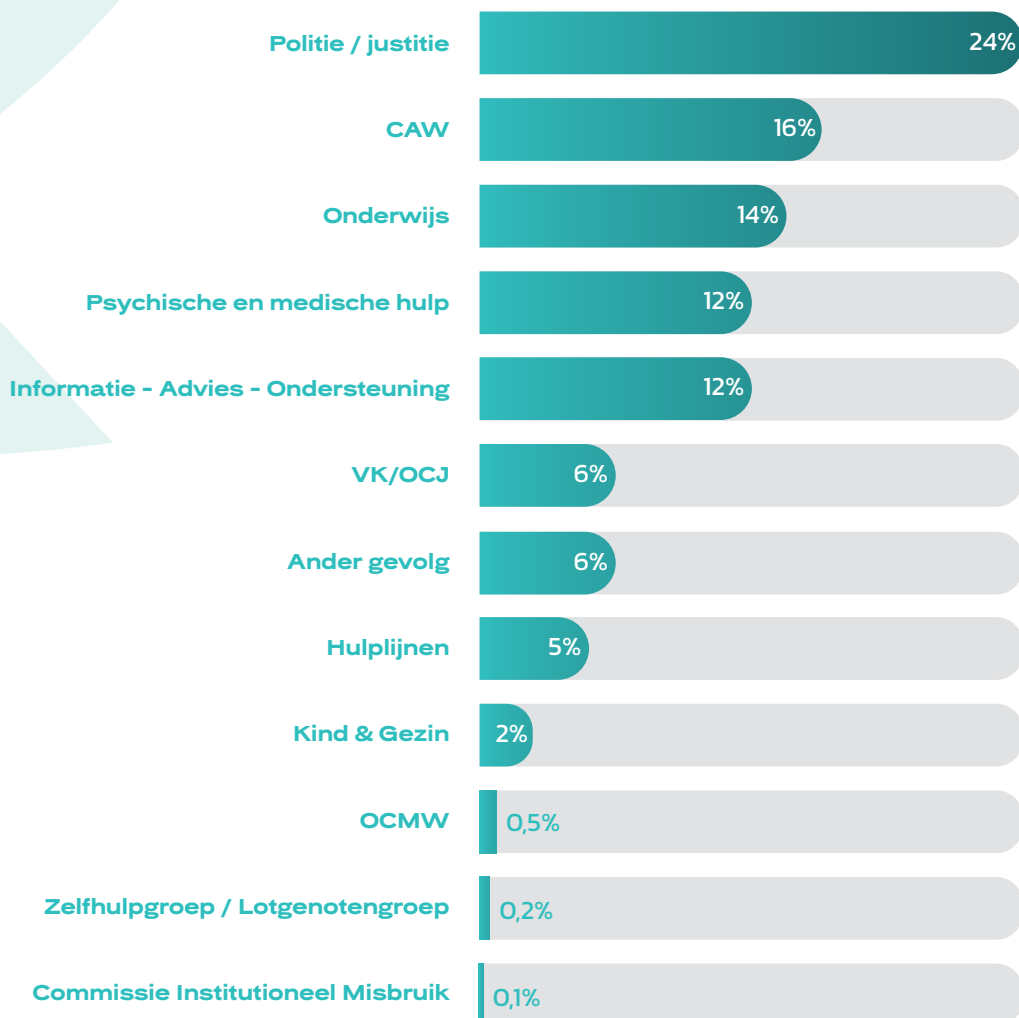
DEEL

WAT IS HET GEVOLG
VAN DE OPROEP?

Hulplijn 1712 zorgt ervoor dat doorverwijzingen altijd zorgvuldig gebeuren en zoveel mogelijk aansluiten bij de noden van de contactnemer of het (potentiële) slachtoffer. De verdeling van doorverwijzingen illustreert de veelzijdigheid van het hulpaanbod: de meeste contactnemers worden doorverwezen naar politionele of justitiële diensten (24%), gevolgd door Centra Algemeen Welzijnswerk (16%) en onderwijsactoren zoals het CLB (14%). Psychische en medische hulpverlening speelt met 12% eveneens een belangrijke rol.

Naast deze trajecten ontvangt een substantieel aandeel contactnemers (12%) voornamelijk informatie, advies en ondersteuning, terwijl 5% wordt doorverwezen naar andere gespecialiseerde hulplijnen. Doorverwijzingen naar Vertrouwenscentra Kindermishandeling of ondersteuningscentra jeugdzorg (6%) laten zien dat gespecialiseerde jeugdhulp een onmisbare schakel vormt. Hoewel ze minder vaak worden benut, tonen routes naar bijvoorbeeld OCMW, Kind & Gezin, de Commissie Institutioneel Misbruik of zelfhulpgroepen dat het netwerk van 1712 breed en divers is. Deze verdeling bevestigt dat 1712 een veelzijdig hulpnetwerk activeert, waarmee hulpzoekers zo goed als mogelijk op maat worden ondersteund.

GEVOLG/ADVIES (VAN TOTAAL VAN 14865)

DEEL

1712 IN BEELD 2025

7.1 CAMPAGNES

In 2025 zette hulplijn 1712 sterk in op het vergroten van haar zichtbaarheid en maatschappelijke impact. Via gerichte campagnes en communicatieboodschappen op sociale mediakanalen werd er ingezet op het kenbaar maken van de verschillende thema's waarvoor mensen bij 1712 terecht kunnen. Ook via structurele aanwezigheid in de traditionele media en diverse samenwerkingen werd er het voorbije jaar gefocust op het informeren van het brede publiek over de hulplijn en over de thema's geweld, misbruik en kindermishandeling.

Voorjaarscampagne: 26 oproepen per dag zichtbaar gemaakt

Telefooncel activatie

Naar aanleiding van de publicatie van het jaarverslag van 2024 organiseerde hulplijn 1712 op 18 maart 2025 een opvallende sensibiliseringsactie in het station van Antwerpen-Centraal. In de centrale hal werd een telefooncel geplaatst met 26 rinkelende telefoons, als symbolische verwijzing naar de 26 oproepen die de hulplijn gemiddeld per dag in 2024 ontving.

Brede media-aandacht

Vorbijgangers die een telefoon opnamen, hoorden een geanonimiseerde getuigenis van een slachtoffer, omstander of plegger en kregen zo een beeld van hoe een gesprek met 1712 kan klinken. Samen met twee dansers voerde choreograaf Joffrey Anane een dansvoorstelling uit. Hij ontwikkelde diverse choreografieën gebaseerd op de emotionele verhalen van de contactnemers. Deze opvallende actie werd breed opgepikt door nationale radio, tv en pers op het einde.

Najaarscampagne: ouderenmis(be)handeling

Ouderenmis(be)handeling verwijst naar elk handelen of nalaten binnen een persoonlijke of professionele relatie, waardoor een oudere persoon schade of leed ondervindt. Het gaat bijvoorbeeld om psychisch, fysiek of seksueel geweld, financieel misbruik of verwaarlozing.

Internationale cijfers tonen aan dat ongeveer 1 op 6 ouderen hiermee te maken krijgt. Ook in Vlaanderen blijft de problematiek aanzienlijk: volgens cijfers van het Vlaams Ondersteuningscentrum Ouderenmis(be)handeling (VLOCO) werden er in 2024 gemiddeld 30 situaties per week bij VLOCO, hulplijn 1712, de CAW's dan wel Tele-Onthaal gemeld.

DEEL**1712 IN BEELD 2025****7.1 CAMPAGNES**

Over het thema ouderenmis(be)handeling ging hulplijn 1712 in gesprek met Lily De Clercq, stafmedewerker van het Vlaams Ondersteuningscentrum Ouderenmis(be)handeling (VLOCO). VLOCO is het rechtstreekse aanspreekpunt voor professionals die met de problematiek van ouderenmis(be)handeling geconfronteerd worden.

Welke hardnekkige misverstanden over ouderenmisbehandeling kom je in je dagelijks werk tegen?

Dat het vooral over fysiek geweld gaat, dat het geweld gebeurt vanuit slechte bedoeling, dat deze situaties makkelijk te herleiden zijn tot een slachtoffer en een dader. Terwijl het veel complexer is dan dat, dat er heel wat factoren meespelen die de situatie maken tot wat ze is en dat er ook niet altijd oplossingen voorhanden zijn.

Wat drijft jou om rond dit thema te werken?

Het feit dat ouderenmis(be)handeling zo weinig gekend is, zorgt ervoor dat ik dit steeds weer onder de aandacht probeer te brengen. Maar ook de kwetsbare positie die ouderen in onze samenleving toebedeeld krijgen: ze worden niet meer au sérieux genomen, ze tellen niet meer mee, ze worden als een homogene groep voorgesteld, ... Bij minderjarigen gaat het over een "nog niet-status", bij ouderen een "niet meer-status". Dit is een denkwijze over ouderen die ouderenmis(be)handeling in de hand werkt en daar wil ik mij voor inzetten om er iets tegen te doen.

Waarom is het voor omstanders en professionals nog vaak moeilijk om in te grijpen?

Vaak zijn mensen bang om iets fout te doen. Wat zal de reactie zijn? Wie weet maak ik het erger? Misschien ben ik wel fout? Mag ik er mij mee moeien? Een gebrek aan kennis over wat het is en over hoe je het gesprek kan aangaan, zorgt er vaak voor dat mensen twijfelen om er iets mee te doen.

Waarom is samenwerking tussen organisaties zoals VLOCO en hulplijn 1712 zo belangrijk binnen dit thema?

VLOCO en de hulplijn 1712 zijn een echte tandem op het vlak van ouderenmis(be)handeling. VLOCO is specifiek gespecialiseerd in het thema ouderenmis(be)handeling en de hulplijn 1712 richt zich specifiek naar burgers en moet ook het uithangbord zijn en blijven voor burgers om al hun vragen over geweld, zoals ouderenmis(b)ehandeling, te kunnen stellen. Daarom kunnen we best de handen in elkaar slaan als het gaat over de sensibilisering naar burgers rond dit thema. Daarnaast ondersteunt VLOCO ook de medewerkers van 1712 in hun deskundigheid rond ouderenmis(be)handeling door vormingen te geven, tools ter beschikking te stellen, enz.

DEEL**1712 IN BEELD 2025****7.1 CAMPAGNES**

Ondanks de inzet voor dit thema vanuit professionele hulpverlening, is geweten dat veel situaties niet tot bij de hulpverlening of justitie komen, onder meer omdat slachtoffers tal van drempels ervaren om hulp te zoeken.

Zo minimaliseren slachtoffers vaak zelf wat er gebeurt. Angst voor de gevolgen –voor zichzelf, voor de persoon die het gewelddadig gedrag stelt, of voor de rest van de familie– speelt daarbij een belangrijke rol. Ze willen bijvoorbeeld het contact met de persoon die het geweld stelt, niet verliezen omdat dit hun enige sociale contact is. Veel slachtoffers zijn dan ook op de persoon die hen schaadt, aangewezen, waardoor de stap naar hulp bijzonder groot is. Daarnaast voelen veel slachtoffers zich beschaamd en kampen ze met een laag zelfbeeld en weinig zelfvertrouwen. Ook overtuigingen zoals “je moet je problemen zelf oplossen” kunnen het hulpzoekgedrag sterk bemoeilijken. Tot slot weten ouderen vaak niet bij wie ze terecht kunnen of willen ze geen hulp meer zoeken vanwege eerdere negatieve ervaringen met diensten.

Samenwerking met het oudste soapkoppel ter wereld

In het najaar richtte hulplijn 1712 daarom haar campagne op mensen die te maken hebben met ouderenmis(be)handeling. Hulplijn 1712 werkte hiervoor samen met DPG Media en de populaire soapreeks Familie. Acteurs Annie Geeraerts en Ray Verhaeghe, beiden 99 jaar en daarmee het oudste soapkoppel ter wereld, verleenden hun medewerking aan de campagne.

Na de aflevering van Familie op 17 en 18 december werd een sensibiliserende spot uitgezonden waarin beide acteurs de kijker aanspraken om te durven praten over geweld en het taboe dat bij hun generatie heerst, te doorbreken. Hun boodschap vormde een krachtige brug tussen fictie en maatschappelijke realiteit.

Ouderen bereiken

Daarnaast werd de website van Het Laatste Nieuws op 17 december gekaapt. Alle 65+ lezers kregen op deze dag de pop-up advertentie: “1 op 6 ouderen is slachtoffer van ouderenmis(be)handeling. Waarom is dat geen nieuws?” te zien. Tot slot bereikte de aangrijpende spot van de Familie acteurs meer dan 100.000 mensen op sociale media waaronder de minister van Welzijn, Caroline Gennez, die deze boodschap mee verspreidde.

Erkenning voor maatschappelijke impact

De communicatie-inzet van hulplijn 1712 werd in 2025 meermaals bekroond. Zowel de aftelkalendercampagne (december 2024) als de telefooncelcampagne (18 maart 2025) ontvingen samen vijf belangrijke communicatieprijzen: drie BORA Awards, een Effie Award en een MIXX IAB Award. Deze onderscheidingen bevestigden niet alleen de creatieve kracht van de campagnes, maar ook hun maatschappelijke impact.

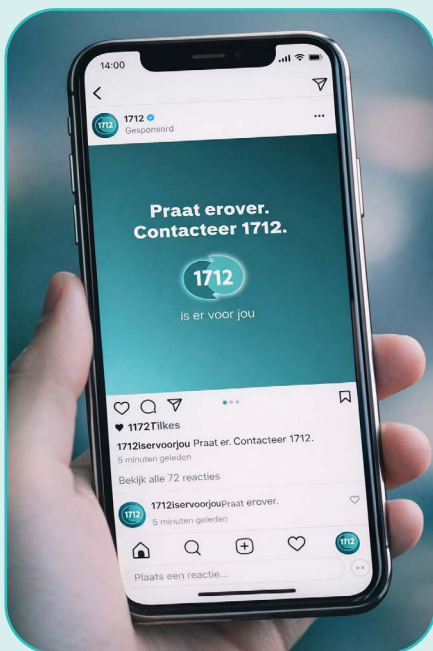

DEEL

1712 IN BEELD 2025

7.2 SOCIALE MEDIA

Het voorbije jaar zette hulplijn 1712 erg in op haar aanwezigheid op Instagram en Facebook. Met een herkenbare en consistente uitstraling bracht de hulplijn op een laagdrempelige manier informatie over geweld onder de aandacht. Zo werden relevante begrippen toegelicht en werden praktische tips gegeven voor wie met geweld te maken krijgt. Op deze manier wil 1712 niet alleen (potentiële) slachtoffers bereiken, maar ook omstanders en mensen die zelf gewelddadig gedrag vertonen of daarmee worstelen. Het doel is duidelijk: taboes doorbreken, bewustzijn creëren en laten zien dat de hulplijn er is voor iedereen. De aanwerving van een communicatiemedewerker maakte het bovendien mogelijk om nauwer samen te werken met externe partners en sneller in te spelen op maatschappelijke ontwikkelingen. Door gericht en regelmatig aanwezig te zijn, groeide het bereik en het aantal volgers op sociale media ook in 2025.

7.3 PANCARTES MET IMPACT

In 2025 werd hulplijn 1712 steeds zichtbaarder in televisieprogramma's, documentaires en nieuwsartikels waarin thema's als geweld, misbruik en kindermishandeling aan bod kwamen. Op alle drie de grootste Vlaamse zenders was hulplijn 1712 vertegenwoordigd. Zo werd na afleveringen van "Het Parket" op Play en na elke aflevering van de documentaire "De Nonnen" op VTM, waarin getuigenissen over misbruik in de kerk centraal stonden, expliciet verwezen naar 1712. Ook nieuwsmedia verwezen steeds vaker naar 1712 bij berichtgeving over geweld, misbruik of kindermishandeling. VRT NWS nam hierin een voortrekkersrol met 20 artikels waarbij er naar hulplijn 1712 verwezen werd.

Dergelijke vermeldingen helpen om 1712 dichter bij (potentiële) hulpzoekers te brengen. Het gaat daarbij niet alleen om mensen die vandaag geweld meemaken, maar ook om personen die jaren geleden met geweld of misbruik in aanraking kwamen en die, soms voor het eerst, hun verhaal willen doen. Media-aandacht rond herkenbare thema's kan zo een belangrijke aanzet zijn om alsnog de stap naar hulp te zetten. Tegelijk mogen media de impact van hun eigen berichtgeving niet onderschatten: artikels, beelden en getuigenissen kunnen op zich al een sterke emotionele impact hebben op lezers, luisteraars en kijkers, en in het bijzonder op mensen die zelf met geweld in aanraking kwamen of daar vandaag nog mee te maken krijgen. In die zin dragen media ook een gedeelde verantwoordelijkheid om niet alleen te informeren, maar hun publiek mee te ondersteunen door zorgvuldig en zorgzaam te berichten en actief te verwijzen naar beschikbare hulp. Vanuit hulplijn 1712 waarderen we deze evolutie bij de media dan ook sterk en hopen we dat deze tendens structureel verankerd geraakt in alle berichtgeving over het thema geweld.

DEEL

1712 IN BEELD 2025

7.4 HULPLIJN 1712 IN BEELD

In 2025 zette hulplijn 1712 sterk in op visibiliteit in de media en op sensibiliseringsacties rond geweld. Zo tracht de hulplijn taboes rond geweld, misbruik en kindermishandeling te doorbreken en de weg naar laagdrempelige hulp te bevorderen. Hieronder volgt een overzicht van enkele initiatieven en mediaberichten die in 2025 hebben bijgedragen aan de zichtbaarheid van 1712.

Het Nieuwsblad

01/01/2025

In dit artikel erkende hulplijn 1712 dat de periode na de feestdagen traditioneel gepaard gaat met een stijging in het aantal oproepen. Vakantieperiodes vormen immers een gekende risicofactor voor intrafamiliaal geweld. Voor slachtoffers is het vaak moeilijk om te praten, dus riep Vlaams coördinator Kasia Uzieblo de omgeving op om bij twijfel contact met 1712 op te nemen.

Knack

03/04/2025

In samenwerking met VECK en Stop it Now! publiceerde hulplijn 1712 een opiniestuk in Knack over het politieke voorstel om het meldrecht voor hulpverleners te vervangen door een meldplicht. De auteurs onderschreven de intenties van dit voorstel, zijnde het bevorderen van de veiligheid van kinderen, maar wezen in dit artikel onder meer op het belang van vertrouwen tussen slachtoffer en hulpverlener en hoe dit onder druk kan komen te staan met het invoeren van een meldplicht.

DeMorgen.

Opinie Kasia Uzieblo
De impact van onlinevoede, massale veroordelingen en publieke schandpalen reikt verder dan enkel de dader

Kasia Uzieblo is Vlaams coördinator Hulplijn 1712 en professor forensische en criminologische psychologie, VUB

De Morgen

04/04/2025

In De Morgen reflecteerde Vlaams coördinator Kasia Uzieblo over de maatschappelijke reacties na een verkrachtingszaak in Leuven, waarbij ze onder meer pleitte voor het respecteren van de stem van het slachtoffer.

Thuis aflevering

08/05/2025

In de soapreeks Thuis op VRT werd getoond hoe een personage hulplijn 1712 contacteerde bij vermoedens van kindermishandeling. Dergelijke verhaallijnen dragen bij aan de herkenbaarheid en zichtbaarheid van de hulplijn en maken voor een breed publiek duidelijk dat hulp zoeken mogelijk en toegankelijk is.

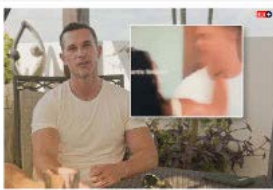
DEEL

1712 IN BEELD 2025

Skumic

08/07/2025

De West-Vlaamse groep Skumic bracht met de single 'Tegen Mij' een nummer uit waarin seksueel misbruik binnen de familie centraal staat. De artiest wil hiermee zijn jonge doelgroep sensibiliseren en motiveren om hulp te zoeken bij dergelijke ingrijpende ervaringen. In dat kader verwees hij in de videoclip expliciet naar hulplijn 1712, naast andere gespecialiseerde organisaties.

Klap van Claudia in 'B&B zoekt lief' doet wenkbrauwen fronsen: "We denken te snel dat mannen sterker zijn"

Het Laatste Nieuws

12/08/2025

Vlaams coördinator Kasia Uzieblo benadrukte dat geweld in relaties niet gereduceerd mag worden tot stereotypen over gender. In dit interview naar aanleiding van de ophef rond een gewelddadige scène in het programma 'B&B zoekt Lief', wees ze erop dat mannen minder snel als slachtoffer worden erkend of hulp zoeken, mede door stereotype verwachtingen rond mannelijkheid en sterkte. Hulplijn 1712 onderstreepte dat erkenning van alle slachtoffers essentieel is.

Tot Onze Grote Spijt

30/08/2025

Hulplijn 1712 steunde een aflevering uit het nieuwe seizoen van de podcast van Johan Terry, 'Tot onze grote spijt'. In deze aflevering stond het perspectief van een omstander centraal. Herwig, intussen 60 jaar, was twintig jaar geleden mogelijks getuige van geweld. Tot op de dag van vandaag worstelt hij met het feit dat hij toen niet ingegrepen heeft.

Sterker dan de stalker

07/10/2025

In de podcastreeks van het Nieuwsblad wierp Vlaams coördinator Kasia Uzieblo een deskundige blik op stalking en ging ze dieper in op de vraag wat een stalker drijft tot dit gedrag.

Elke Vraag Telt

06/11/2025

Wim Vandebek, hulpverlener bij o.a. hulplijn 1712, nam deel aan twee afleveringen van de CAW-podcast 'Elke Vraag Telt'. Hij gaat in gesprek over geweld in gezinnen en relaties, en over wat je kunt doen als je getuige bent van geweld in je omgeving.

DEEL

1712 IN BEELD 2025

Seriemoordenaars

10/11/2025

Met deze podcastreeks van het Nieuwsblad wil men een diepgaander zicht krijgen op seriemoordenaars. Samen met vier experts, waaronder Vlaams coördinator Kasia Uzieblo, wordt onder andere onderzocht hoe seriemoordenaars denken en waarom men tot dergelijk geweld overgaat.

Internationale dag tegen geweld tegen vrouwen

25/11/2025

Hulplijn 1712 werd zichtbaar geïntegreerd in acties van Zonta International en Soroptimisten. Voor de actie Orange The World kleurden de vrouwenorganisaties het straatbeeld oranje. In verschillende steden en provincies organiseerden ze sensibiliseringsacties via infostands, projecties, bedrukte broodzakken, participatieve kunstwerken en zelfs bestickerde bussen waarbij 1712 steeds expliciet werd vermeld.

7.5 1712-TREFDAG, EEN VOLTREFFER

Op 16 december 2025 vond de jaarlijkse trefdag van hulplijn 1712 plaats. Deze verbindende ontmoetingsdag bracht hulpverleners, teamcoördinatoren en beleidsvertegenwoordigers samen rond inhoudelijke verdieping en uitwisseling over de dagelijkse praktijk van de hulplijn.

Inhoudelijke kennisverbreding

De dag startte met een gezamenlijk onthaal en

welkomstwoord. In primeur kregen de aanwezigen de campagnevideo rond ouderenmis(be)handeling (zie 7.1) te zien. Het samen bekijken van deze krachtige boodschap zorgde voor een bijzonder moment van ontroering en gedeelde betrokkenheid. Aansluitend volgden twee plenaire sessies waarin bij zelfbeschadigend gedrag en eengerelateerd geweld werd stilgestaan, twee thema's waar de 1712-medewerkers mee geconfronteerd worden.

Zelfzorg aan de lijn

In de namiddag verschoof de focus naar praktijkgerichte uitwisseling. Tijdens twee rondes praktijksessies konden deelnemers zich verder verdiepen in de thema's zelfbeschadigend gedrag, stalking, seksueel geweld en de ondersteuning van naasten van een zedenpleger. Daarnaast was er expliciete aandacht voor zelfzorg, een essentieel onderwerp voor hulpverleners die dagelijks

geconfronteerd worden met ingrijpende verhalen.

Een geslaagde samen-dag

De trefdag bevestigde opnieuw hoe essentieel ontmoeting, gedeelde expertise en samenwerking zijn. Het is een onmisbaar jaarlijks moment dat niet alleen energie en motivatie geeft, maar ons allen versterkt in onze gezamenlijke missie: bouwen aan toegankelijke en kwaliteitsvolle hulpverlening die niemand onbeschermd laat.

DEEL

1712 IN BEELD 2025

7.6 OOST-VLAANDEREN KREEG EEN NIEUWE TEAMCOÖRDINATOR

In 2025 verwelkomde hulplijn 1712 Carine Eeckhout als nieuwe teamcoördinator voor de regio Oost-Vlaanderen. Zij neemt de rol over van Els Govaert, die deze functie wegens een nieuwe opdracht binnen CAW Oost-Vlaanderen niet langer kan opnemen. Hulplijn 1712 bedankt Els van harte voor haar jarenlange engagement en waardevolle bijdrage. Tegelijk wordt Carine warm welkom geheten in het 1712-team.

Wat sprak je het meest aan in de rol van teamcoördinator bij hulplijn 1712?

Voor ik bij het CAW startte, had ik nog niet van hulplijn 1712 gehoord. Toen ik vernam dat teamcoördinator 1712 deel van mijn opdracht zou worden, moest ik me even informeren. Wat doet 1712 juist? Waar staan we voor? Al snel werd me duidelijk dat 1712 een fantastische vorm van hulp is, waar mensen in geweldsituaties zeer laagdrempelig terecht kunnen voor een luisterend oor en advies. De lijn wordt bemand door één voor één bevlogen, professionele en meelevende medewerkers, die alles op alles zetten om de beller zo goed mogelijk bij te staan. Ik ben enorm trots dat ik een team mag leiden dat alle dagen een verschil maakt in de levens van mensen die een moeilijke tijd doormaken.

Waar in hoop je voor je team een verschil te maken?

Ik hoop met een rustige, down-to-earth en warme aanpak een veilige haven te kunnen bieden aan de teamleden, waardoor zij zich kunnen focussen op waar het echt om draait: luisteren naar de slachtoffers, daders of getuigen van geweld, hen informeren en doorverwijzen naar de juiste hulp.

Wat wens je jouw team toe voor het komende jaar?

2026 brengt zeker een aantal uitdagingen met zich mee. Agressie en geweld blijven niet te onderschatten fenomenen in onze samenleving. De campagne rond oudermis(be)handeling zal ongetwijfeld ook wat stof doen opwaaien, waardoor hopelijk meer mensen de weg vinden naar de telefoonlijn 1712.

Mijn team zijn de straffe stemmen aan de andere kant van de lijn die warm luisteren naar elk verhaal. Ik wens hen de veerkracht om met al deze soms erg zware verhalen om te gaan, de zachtheid om te blijven meeleven en de rust om hun balans te bewaren, in hun eigen belang en dat van de beller.

DEEL

EEN VOORUITBLIK

Terwijl we vooruitkijken naar 2026, staan ambitie en bezorgdheid naast elkaar. Onze fundamentele ambitie blijft alleszins onveranderd: de zorg voor iedereen die met geweld, misbruik en/of kindermishandeling geconfronteerd wordt, zo toegankelijk mogelijk maken en de hulp die we aanbieden verder versterken. We willen dat nog meer mensen de weg vinden naar hulplijn 1712, dat drempels verder verdwijnen en dat niemand zich alleen hoeft te voelen in situaties van geweld.

Tegelijk zien we hoe maatschappelijke evoluties en verschuivende publieke en politieke debatten een steeds grotere impact hebben op de aard, complexiteit en zichtbaarheid van geweld. We verwachten dat deze ontwikkelingen in het komend jaar een belangrijke invloed zullen hebben op onze werking. Daarom vinden we het essentieel om enkele zorgen te benoemen en te duiden.

Ieder slachtoffer telt

De bredere maatschappelijke context roept vragen op die we niet kunnen negeren. Het debat over slachtofferschap staat steeds vaker op scherp. Discussies kunnen verhelderend zijn en dragen substantieel bij tot het zichtbaar maken van problemen, maar mogen nooit ontaarden in het ontkennen of minimaliseren van slachtofferschap. Elk verhaal van geweld verdient erkenning. Die erkenning moet consequent en inclusief zijn. Zorg en aandacht voor vrouwelijke slachtoffers mag bijvoorbeeld nooit ten koste gaan van mannelijke slachtoffers, en omgekeerd. Steeds vaker zien we echter hoe verschillende vormen van slachtofferschap impliciet of expliciet tegenover elkaar worden geplaatst, alsof ze in concurrentie staan of tegen elkaar afgewogen moeten worden. Dat is een evolutie die ons zorgen baart. Slachtofferschap laat zich immers niet rangschikken of vergelijken; het vraagt erkenning in al zijn vormen. Een inclusieve benadering betekent dat elk slachtoffer, ongeacht gender, leeftijd, seksuele oriëntatie of achtergrond, gelijke rechten heeft op

erkenning, bescherming en toegang tot gespecialiseerde zorg. Alleen zo kunnen we recht doen aan de complexiteit van geweld en vermijden we dat mensen uit de boot vallen.

Tevens moeten we waken over evenwicht. De aandacht voor vormen van geweld die veel media-aandacht krijgen, zoals seksueel geweld of femicide, is terecht en noodzakelijk, maar mag er niet toe leiden dat andere vormen van geweld en de slachtoffers die ermee geconfronteerd worden, minder zichtbaar worden of als minder ernstig worden beschouwd. Psychisch geweld, nota bene de meest voorkomende vorm, ook bij de hulplijn, krijgt bijvoorbeeld vaak minder publieke verontwaardiging en zichtbaarheid, terwijl de impact ervan evenzeer diepgaand, langdurig en ontwrichtend is. We moeten daarom vermijden dat mensen zich "minder slachtoffer" voelen omdat hun ervaring minder in de publieke aandacht staat. Recht doen aan alle slachtoffers betekent investeren in zichtbaarheid, erkenning en ondersteuning van alle vormen van geweld, ook die minder gemakkelijk zichtbaar zijn.

Bouwen aan een effectieve en duurzame preventie

Preventie van geweld vraagt zorgvuldigheid. De groeiende aandacht hiervoor is hoopgevend, maar preventie mag geen optelsom van losse initiatieven zijn. Ze moet vertrekken vanuit onderbouwde noden, een gedragen visie en duurzame, slimme investeringen. Evidence-based kaders en internationale kennis bestaan, maar in België slagen we er nog onvoldoende in deze systematisch in beleid en praktijk te vertalen. Als we preventie echter ernstig nemen, moeten we inzetten op een coherent en langdurig beleid dat tracht te voorkomen dat geweld ontstaat, dat ambieert snel en adequaat in te grijpen wanneer gewelddadig gedrag zich voordoet, én dat er alles aan doet om herval te vermijden en herstel te ondersteunen. Bij uitbreiding dienen we te waken over de kwaliteit van interventies om te vermijden dat goedbedoelde initiatieven onbedoeld bijkomende schade veroorzaken. Hoewel er vandaag heel wat waardevolle initiatieven bestaan, is het in tijden van schaarste essentieel om eerst scherp te stellen: wat ontbreekt er nog, wat hebben we écht nodig, wat werkt aantoonbaar en hoe kunnen we dat duurzaam verankeren? Ad hoc oplossingen en initiatieven die inspelen op trends of maatschappelijke verontwaardiging kunnen het gevoel geven dat we vooruitgaan en snel reageren op 'nieuwe' problemen, maar creëren tegelijk een vals gevoel van veiligheid. Ze garanderen immers niet dat we daadwerkelijk impact realiseren. Dat onze prevalentiecijfers van verschillende vormen van geweld hardnekkig hoog blijven, moet ons net dwingen om het anders en beter aan te pakken. In dat licht is het onder meer noodzakelijk om ook plegerschap expliciet aan te pakken. Effectieve preventie vraagt trajecten voor (potentiële) plegers, betere toegankelijkheid, gespecialiseerde zorg en geïntegreerde samenwerking. Wie geweld wil terugdringen, kan het zich niet permitteren om deze perspectieven te blijven onderbelichten.

DEEL

EEN VOORUITBLIK

1712 als betrouwbare partner in de strijd tegen geweld

Ook in 2026 garanderen we dat we als hulplijn elke dag blijven doen waar we voor staan: luisteren zonder oordeel, kundig ondersteunen waar mogelijk, en mensen de weg wijzen naar gepaste hulp waar nodig, dit steeds met dankbare erkenning voor de dagelijkse inzet van onze medewerkers die dit mogelijk maken. Maar om die rol ten volle te kunnen blijven opnemen, hebben de 1712-medewerkers een context nodig die hen daarin versterkt. Die randvoorwaarden mogen niet enkel gereduceerd worden tot een louter financiële kwestie; ze gaan minstens evenzeer over visie, samenhang en duurzaam beleid dat de complexiteit van zowel slachtoffer-

als plegerschap voldoende in rekenschap brengt. Doen we dit niet, dan vrezen we dat de keuzes die we nu maken in besparingen en andere beperkingen binnen de zorg en justitie als een boemerang zullen terugkeren: hulpverleners die onder druk komen te staan en uitvallen, mensen die niet tijdig of adequaat geholpen worden, en een samenleving waarin geweld onvoldoende wordt aangepakt en voorkomen. Daarom blijven wij pleiten voor investering in toegankelijke, inclusieve hulplijnen, met erkenning van hun impact in de volledige zorgketen voor slachtoffers en plegers. Dit omvat voldoende en kwalitatieve vervolgzorg, constructieve samenwerking over sectoren en beleidsdomeinen heen, en een beleid dat keuzes maakt op basis van noden en effectiviteit.

Dit is alleszins niet een opdracht die één actor alleen kan dragen. Het vraagt een gedeelde verantwoordelijkheid. Van beleid dat kiest voor samenhang, effectiviteit en lange termijn. Van media die genuanceerd en inclusief berichten over alle vormen van geweld. Van professionals die blijven samenwerken over sectoren heen. En van omstanders die signalen erkennen en niet wegkijken. Alleen samen kunnen we bouwen aan een sterk en toegankelijk hulpaanbod, met voldoende en kwalitatieve vervolgzorg en een geïntegreerde aanpak van zowel slachtoffers als plegers. Wij willen hierbij alvast duidelijk maken dat hulplijn 1712 zich ook in 2026 zal blijven engageren in deze gezamenlijke inspanning.

Kasia Uzieblo

- Vlaams coördinator hulplijn 1712

Katrien Van Loon

- Directeur VK Limburg,
het referentie-VK van 1712

Rudy Verhoeven

- Algemeen directeur CAW
Oost-Brabant,
het referentie-CAW van 1712